

Arrest

nr. 285 692 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 7 november 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 oktober 2022 tot terugleiding naar de grens en vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van 7 november 2022 met nr. 279 785 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 december 2022.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2023.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het

beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij werd de vraag gesteld of zij een synthesesemorie wenst neer te leggen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis heeft gesteld of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. In zijn arrest met nummer 110/2014 van 17 juli 2014 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat voormelde termijn van 8 dagen - waarbinnen de griffie in kennis dient te worden gesteld of een synthesesemorie zal worden ingediend - "geen afbreuk [doet] aan het daadwerkelijke karakter van dat annulatieberoep dat door een vreemdeling bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is ingesteld". De vreemdeling is er immers "niet (...)toe gehouden zijn synthesesemorie binnen de termijn van acht dagen op te stellen. Binnen die termijn dient hij, op basis van de inzage in dat dossier en op basis van het onderzoek van de eventuele nota met opmerkingen waarvan hij vóór die inzage een afschrift heeft gekregen, enkel te beslissen of er aanleiding bestaat te repliceren op de tegenpartij. Zoals in B.8.2.4 in herinnering is gebracht, beschikt de auteur van het annulatieberoep, voor het opmaken en het versturen van die repliek in de vorm van een synthesesemorie, over zeven extra dagen." (GwH 17 juli 2014, nr. 110/2014).

Met toepassing van hetzelfde wetsartikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen "waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld".

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 30 december 2022 diende de verzoekende partij een verzoek tot horen in en bevestigde daarbij dat zij geen antwoord heeft geformuleerd op de vraag of zij al dan niet een synthesesemorie wenste neer te leggen. Zij wijst er evenwel op dat de brief waarbij haar werd gevraagd of zij een synthesesemorie wenste neer te leggen door de griffie van de Raad elektronisch werd verstuurd via JBox, en voert aan dat haar advocaat *“in tegenstelling met wat blijktbaar alle andere advocaten krijgen, geen enkel automatisch mail bericht krijgt dat een document in haar J Box te raadplegen is (bericht [via] noreply@dp-a.be)”*, en dat *“de procedure derhalve niet oprecht verlopen is”*.

Allereerst merkt de Raad op dat de verzoekende partij geen enkel document voorlegt ter staving van haar betoog dat er een niet aan haar raadvrouw toe te schrijven informaticaprobleem zou bestaan waardoor deze geen mailbericht kreeg op het ogenblik dat zij een procedurestuk ontving via JBox. Daarnaast dient te worden gesteld dat het enkele feit dat aan haar advocaat geen automatisch gegenereerd bericht zou zijn verzonden op het ogenblik dat deze een procedurestuk van de Raad via JBox ontving hoe dan ook niet toelaat te oordelen dat er geen rechtsgeldige kennisgeving zou zijn geweest of dat het niet mogelijk was om kennis te nemen van het procedurestuk dat via JBox werd overgemaakt. Een systeem waardoor een advocaat een mailbericht kan krijgen telkens er stukken werden ontvangen via het JBox-systeem is een bijkomende dienstverlening waarop een beroep kan worden gedaan. Het feit dat een advocaat geen gebruik maakt van deze dienstverlening, dat diens informatica-infrastructuur niet is ingesteld of aangepast om dergelijke mailberichten te ontvangen of dat deze dienstverlening gebrekkig is, stelt deze advocaat niet vrij van de verplichting om regelmatig na te gaan of er berichten via JBox werden ontvangen en laat niet toe te oordelen dat er sprake is van een situatie van overmacht of dat er geen correcte kennisgeving door de Raad zou zijn gebeurd. De toelichting ter terechtzitting dat wanneer een brief aangetekend via de postdiensten wordt verstuurd de termijn om te reageren pas begint te lopen de derde werkdag na de ontvangst van dit schrijven, terwijl bij een verzending via JBox, gelet op artikel 39/57, § 2, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet, deze termijn de volgende werkdag begint te lopen wijzigt niets aan het voorgaande. De Raad benadrukt daarenboven dat de verzoekende partij totaal niet reageerde op de vraag van de griffie of er een synthesesemorie zou worden neergelegd en er in casu dus geen discussie omtrent de eventuele tijdigheid van een antwoord op deze vraag aan de orde is.

Derhalve moet worden geconcludeerd dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 21 december 2022 werd aangegeven.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter

dhr. T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK